

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Idy Hanzelovej a členov senátu JUDr. Eriky Čanádyovej a JUDr. Milana Moravu v právnej veci žalobcu: **Prokurátor Krajskej prokuratúry v Prešove**, proti žalovanému: **Prešovský samosprávny kraj**, Námestie mieru č. 2, Prešov, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 75/2010 zo dňa 29.6.2010, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/121/2010-63 zo dňa 1. februára 2011, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 1S/121/2010 – 63 zo dňa 1. 2. 2011 **p o t v r d z u j e .**

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Prešove zrušil v konaní podľa § 250zf ods. 1 OSP uznesenie č. 75/2010 zo 6. zasadnutia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 29.6.2010, ktorým boli schválené dotácie pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov.

Uvedeným uznesením zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja

- a) Schválilo rozpis dotácií pre základné umelecké školy a jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov podľa prílohy č. 1
- b) Uložilo hlavnému kontrolórovi v súčinnosti s úradom samosprávneho kraja – odbor školstva a odbor financií vykonať kontrolu vykazovaného počtu žiakov a iných ukazovateľov so skutočným stavom a výkazom škôl na základných umeleckých školách, jazykových školách a školských zariadeniach v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov, s cieľom overiť účelovosť, hospodárnosť, efektívnosť a účinnosť poskytnutých finančných prostriedkov z rozpočtu PSK za obdobie rokov 2008, 2009 a prvý polrok 2010 v súlade s ustanovením § 9 ods. 17 zákona o NR SR č. 596/2003 Z. z.

Krajský súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že po preskúmaní zákonnosti uznesenia dospel k záveru, že v danom prípade pred určením výšky dotácie na prevádzku a mzdy na žiaka základnej umeleckej školy, poslucháča jazykovej školy a dieťa školského zariadenia na príslušný kalendárny rok, kedy sa vyžaduje forma všeobecne záväzného nariadenia, zastupiteľstvo schválilo formou uznesenia rozpis dotácií pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov podľa prílohy č. 1 a v prílohe č. 1 sú uvedené konkrétne sumy a pre konkrétne organizácie.

Podľa názoru súdu zastupiteľstvo bolo povinné určovať výšku dotácií pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov forme všeobecne záväzného nariadenia v zmysle § 9 ods. 12 písm. d/ zákona č. 596/2003 Z. z.

Ak aj žalovaný tvrdí, že sa jednalo o zálohy na prevádzku pre tieto zariadenia z napadnutého uznesenia táto skutočnosť nevyplývala a nebola ani preukázaná v konaní pred súdom. Zákonné ustanovenie upravujúce výšku dotácie nie je možné porušiť z dôvodu, že zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja nebolo schopné na dvoch rokoch prijať všeobecne záväzné nariadenia.

Krajský súd po preskúmaní zákonnosti napadnutého uznesenia na základe vyššie uvedených dôvodov dospel k záveru, že bolo prijaté v rozpore so zákonom a preto ho podľa § 250zf ods. 1 OSP na návrh prokurátora zrušil.

Proti tomuto rozsudku podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie. Vytýkal krajskému súdu, že na základe vykonaného dokazovania dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Podľa žalovaného krajský súd neprihliadol na jeho námietky, že uznesenie nemusí byť schvaľované 3/5 väčšinou všetkých poslancov, ale na prijatie uznesenia postačuje hlasovanie nadpolovičnej väčšiny prítomných poslancov. Úmyslom žalovaného nebolo prijať všeobecne záväzné nariadenie.

Súd nerozlišoval pojmy rozpis dotácií pre školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti prešovského samosprávneho kraja, a rozpis dotácií pre zriaďovateľov neštátneho školstva. Sporným uznesením bol schválený rozpis dotácií pre neštátne školstvo. Z uznesenia priamo a jednoznačne vyplýva, že sporným uznesením nebola určená výška dotácie, ale bol schválený rozpis dotácií pre neštátne školstvo.

Podľa názoru žalovaného súd sa nezaoberal tým, či uznesenie je v rozpore so zákonom, ale nad rámec podanej žaloby skúmal skutočnosť, či žalovaný mohol poskytnúť dotáciu na základe prijatého uznesenia, pričom žalobca žiadal zrušiť uznesenie iba z dôvodu, že bolo nezákonné, pretože nebolo prijaté 3/5 väčšinou všetkých poslancov. Žalovaný neposkytoval dotáciu na základe uznesenia, pretože žalovaný už mal uzatvorené zmluvy o poskytnutí zálohy a nad rámec zákona vykonal rozpis finančných prostriedkov pre neštátne školstvo v súlade s už schváleným uznesením, ktorým sa schválil rozpočet Prešovského samosprávneho kraja na rok 2010.

Žalovaný nesúhlasil s názorom súdu, že vo veciach dotácií pre školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti neštátnych subjektov prijíma zastupiteľstvo všeobecne záväzné nariadenie, a že toto ustanovenie nemožno porušiť z dôvodu, že zastupiteľstvo nie je schopné na dvoch rokovaní prijať všeobecne záväzné nariadenie. Žalovaný tvrdil, že na základe žiadosti zriaďovateľa poskytol zálohy, ktoré nakoniec zosúladiť s prijatým všeobecne záväzným nariadením.

Na základe vyššie uvedeného žalovaný bol toho názoru, že rozpor s právnymi predpismi pri schvaľovaní predmetného uznesenia žalobca nepreukázal a navrhol, aby odvolací súd návrh žalobcu v celom rozsahu zamietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu SR www.subcourt.gov.sk § 156 ods. 1, 3 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá a § 211 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Predmetom konania v danej veci bolo preskúmanie zákonnosti uznesenia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja č. 75/2010 zo dňa 29.6.2010 v časti a/, ktorým bol schválený rozpis dotácií pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovacej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov, ktoré žiadal žalobca ako nezákonné zrušiť z dôvodu, že predmetné uznesenie je v rozpore s ustanovením § 9 ods. 12 písm. d/ zákona č. 596/2003 Z. z. Rozpor so zákonom žalobca videl v tom, že zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja sporným uznesením rozhodlo o výške dotácií pre neštátne školstvo iba nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov, avšak v zmysle vyššie uvedeného zákona a ustanovenia tak malo urobiť prijatím všeobecne záväzného nariadenia a teda so súhlasom 3/5 väčšiny hlasov všetkých poslancov. Nezodpovedá teda obsahu spisu tvrdenie žalovaného, že krajský súd rozhodol nad rámec dôvodov žaloby.

Podľa § 250zf ods. 1 OSP ak obecné zastupiteľstvo, mestské zastupiteľstvo, miestne zastupiteľstvo alebo zastupiteľstvo vyššieho územného celku nezruší na základe protestu prokurátora svoje uznesenie, ktoré je v rozpore so zákonom, môže prokurátor podať na súd

návrh na zrušenie tohto uznesenia. Príslušné zastupiteľstvo protestu prokurátora nevyhovelo, čo je nesporné.

Podľa § 9 ods. 12 písm. d/ zákona č. 596/2003 Z. z. samosprávny kraj určí výšku dotácie na prevádzku a mzdy na žiaka základnej umeleckej školy, poslucháča jazykovej školy a dieťa školského zariadenia na príslušný kalendárny rok všeobecne záväzným nariadením.

Ako vyplýva zo zápisnice zasadnutia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja dňa 29.6.2010 bolo druhým bodom programu „schválenie dotácie pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov“, ďalej bolo uvedené, že vedúca odboru financií úradu PSK (Prešovského samosprávneho kraja) predkladá tento rozpis z dôvodu neschválenia VZN PSK č. 18/2010. Na schválenie boli predložené jednotlivé výšky dotácií vypočítané presne v súlade so zákonom o financovaní školstva, pričom v danom texte bol odkaz na § 9 ods. 12 zákona č. 596/2003 Z. z.

Z uznesenia č. 75/2010 zo 6. zasadnutia zastupiteľstva Prešovského samosprávneho kraja zo dňa 29.6.2010 zastupiteľstvo Prešovského samosprávneho kraja v bode a/ „schválilo rozpis dotácií pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných zriaďovateľov podľa prílohy č. 1.

Podľa názoru najvyššieho súdu takýto postup žalovaného a obsah prijatého uznesenia v bode A napĺňa v plnej miere vecný obsah ustanovenia § 9 ods. 12 písm. d/ zákona 596/2003 Z. z., nakoľko sa ním v skutočnosti určila výška dotácie a nedošlo iba k rozpisu dotácií tak, ako sa to snaží označiť žalovaný. Žalovaným použitý termín „rozpis dotácií“ zákon č. 596/2003 Z. z. vôbec nepozná, z tohto dôvodu súd posudzoval sporný úkon podľa jeho skutočného obsahu. V danom prípade tento úkon má za následok priame určenie výšky dotácie, čo vyplýva aj z obsahu prílohy č. 1, na ktorú sa schválené uznesenie odvoláva, keďže v tejto prílohe je priamo určená výška dotácií pre jednotlivé školské zariadenia.

Nie je možné s stotožniť s námietkou žalovaného, že ustanovenie § 9 ods. 2 písm. d/ zákona č. 596/2003 Z. z. sa vzťahuje iba na školy v zriaďovateľskej pôsobnosti žalobcu, nakoľko žiadne zákonné ustanovenie nevyníma pri určení dotácie pre základné umelecké školy, jazykové školy a školské zariadenia v zriaďovateľskej pôsobnosti cirkvi a súkromných

zriaďovateľov, tieto subjekty zo stanoveného právneho režimu.

Napokon aj z predchádzajúceho úkonu žalovaného, ktorý sa pôvodne pokúsil určenú výšku dotácií schváliť prostredníctvom všeobecne záväzného nariadenia č. 18/2010 (pričom k schváleniu v dôsledku nedostatku počtu hlasov nedošlo) je zrejme aký bol jeho pôvodný úmysel a že v danom prípade sa malo jednať výhradne o postup § 9 ods. 12 písm. d/ zákona č. 596/2003 Z. z.

Najvyšší súd Slovenskej republiky s poukazom na závery uvedené vyššie považoval námietky žalobcu uvedené v odvolaní proti rozsudku krajského súdu za nedôvodné, ktoré nemohli ovplyvniť posúdenie danej veci a preto napadnutý rozsudok krajského súdu v Prešove ako vecne správny podľa § 219 ods. 1, 2 v spojitosti s § 250j ods. 2 OSP potvrdil, stotožniac sa aj s dôvodmi jeho rozhodnutia, na ktoré odkazuje.

O náhrade trov odvolacieho konania najvyšší súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP a § 250k ods. 1 OSP, nakoľko žalovaný v odvolacom konaní úspech nemal a žalobcovi náhrada trov konania so zákona neprislúcha.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 21.4.2011

JUDr. Ida H a n z e l o v á , v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Andrea Jánošíková